

11. september 2017

ULJ

Folketingets Europaudvalg

Att.:

Dansk Industri
Confederation of Danish Industry

EU-Kommissionens forslag om et europæisk e-tjenesteydelseskort

I anledning af den tekniske gennemgang af ovennævnte forslag i Folketingets Europaudvalg den 13. september 2017, vil DI gerne bidrage til udvalgets drøftelse.

Fri bevægelighed for tjenesteydelser – ikke så nemt som det lyder

I det indre marked er der som bekendt fri bevægelighed for tjenesteydelser. Det er en traktatfæstet frihed, som er uddybet i servicedirektivet fra 2006. For en dansk virksomhed betyder det, at den har ret til at levere tjenester i andre EU-lande. Virksomheden skal naturligvis overholde det pågældende lands regler, og disse regler skal selvsagt være i overensstemmelse med EU-retten, herunder servicedirektivet. Desværre er det nogle gange lettere sagt end gjort at eksportere tjenester. Mange EU-lande har nationale særregler, som besværliggør markedsadgangen for udenlandske servicevirksomheder. Selv særregler, der er lovlige efter EU-retten, kan være besværlige.

Et eksempel fra DI's medlemskreds er en mindre virksomhed, der producerer udstyr til fødevarerindustrien. Virksomheden leverer udstyret og monterer det hos kunden, ligesom virksomheden påtager sig løbende vedligehold af udstyret. Virksomheden sælger med andre ord både en vare (udstyr) og en tjenesteydelse (montage og vedligehold). Det er virksomhedens egne folk, der står for at montere udstyret hos kunden i dennes fabriksdal. Virksomheden oplever, at det giver problemer i bl.a. Frankrig. I Frankrig kræver man nemlig, at den danske virksomheds folk har særlige certifikater for, at de kan få lov til at udføre det pågældende montagearbejde. Det betyder, at virksomheden skal dokumentere montage teamets kvalifikationer, sikkerhedskurser m.v. for at kunne komme i gang med arbejdet hos en fransk kunde. Det giver ekstra administration i den danske virksomhed, som den skal have på plads, hver gang den skal sende folk til Frankrig.

DI ser EU-Kommissionens forslag om et europæisk e-tjenesteydelseskort som en hjælp til denne virksomhed og andre i samme situation, så den en gang for alle kan få ordnet de nødvendige administrative procedurer, som er forbundet med virksomhedens serviceeksport til et bestemt EU-land.

Kommissionens forslag kan forbedres, men desværre har interessenternes debat om tjenesteydelseskortet været præget af misforståelser, der står i vejen for en dialog om, hvordan de to forslag kan forbedres til gavn for virksomheder, der eksporterer service. DI vil gerne bidrage til dialogen ved at forsøge at rette op på misforståelserne.

1. Tjenesteydelseskortet handler om ren praktik

Tjenesteydelseskortet giver ikke nye rettigheder. Derimod skal det hjælpe servicevirksomheder med at udøve rettigheder, som de allerede har efter traktaten og servicedirektivet; nemlig retten til at tage til et andet EU-land for at levere tjenester dér enten midlertidigt eller mere permanent gennem en filial, som servicevirksomheden etablerer i værtslandet til formålet. Værtslandets myndigheder kræver ofte diverse information om og dokumentation fra virksomheden. Her vil tjenesteydelseskortet lette virksomheden for noget administrativt bøv, fordi det giver virksomheden én indgang, på

dansk, via en dansk myndighed, hvor de relevante procedurer kan ordnes, i stedet for via flere procedurer og flere forskellige udenlandske myndigheder. Tjenesteydelseskortet er frivilligt. En virksomhed, der ikke har et tjenesteydelseskort, vil derfor stadig kunne levere sine tjenester i andre EU-lande. Ligesom i dag og på samme vilkår som i dag.

2. Værtslandets regler afgør om tjenesteydelseskortet kan udstedes

En dansk virksomhed skal søge om et tjenesteydelseskort til f.eks. Frankrig ved at en indgive ansøgning til danske myndigheder, som skal advisere franske myndigheder om ansøgningen. De forhold virksomheden skal oplyse og dokumentere i ansøgningen afgøres af, hvilke krav Frankrig stiller til den pågældende type servicevirksomhed. Tilsvarende vil danske myndigheder få besked, hvis en udenlandsk virksomhed søger om et tjenesteydelseskort til Danmark, og det vil være danske krav, der afgør, hvad en udenlandsk virksomhed skal levere af information og dokumentation for at få et tjenesteydelseskort til Danmark. Se forslaget til forordningen artikel 4(4). Det er med andre ord *ikke* hjemlandets regler, der afgør om kortet kan udstedes, men værtslandets regler. Ansøgningsprocessen betyder også, at de danske myndigheder kan bede ansøgeren om yderligere oplysninger og sige nej til, at en udenlandsk virksomhed får tjenesteydelseskort til Danmark, jf. direktivforslagets artikel 12(1).

I dag skal danske myndigheder forlade sig på de oplysninger, som de får fra udenlandske virksomheder, der vil lave serviceopgaver i Danmark. Med tjenesteydelseskortet vil virksomhedens oplysningerne derimod blive verificeret af myndighederne i virksomhedens hjemland. Den elektroniske ansøgningsproces gør det desuden svært at snyde med oplysningerne.

3. Danske myndigheder kan (stadig) kontrollere udenlandske virksomheder

En udenlandsk servicevirksomhed skal selvsagt overholde værtslandets regler, herunder regler på arbejdsmarkedet. Det ændrer tjenesteydelseskortet ikke på. Det betyder, at udenlandske servicevirksomheder, der får tjenesteydelseskort til Danmark, ligesom i dag skal overholde danske regler, når de udfører arbejde i Danmark. Det være sig arbejdsmiljøregler, skatteregler og andet. Arbejdstilsyn og skattemyndigheder kan gå den udenlandske virksomhed efter i sømmene efter de regler, der gælder for det. Tilsvarende har fagforeninger mulighed for – som i dag – at besøge virksomhederne og tjekke om medarbejderne arbejder på danske vilkår. Se betragtning 18 i direktivforslaget.

4. Dansk RUT-register kan bevares

Kommissionens forslag om tjenesteydelseskortet ændrer ikke på medarbejdernes rettigheder og servicevirksomhedernes forpligtelser efter udstationeringsdirektivet og håndhævelsesdirektivet, der begge har betydning, når en servicevirksomhed sender medarbejdere til et andet EU-land for at udføre en tjenesteydelse på vegne af virksomheden. Tilsvarende ændrer tjenesteydelseskortet ikke på værtslandets muligheder for at kontrollere, at udenlandske virksomheder overholder disse regler. Se forordningsforslagets artikel 2(3) og direktivforslagets artikel 2(3). Forslagene betyder også, at Danmark kan bevare Registret for Udenlandske Tjenesteydere og de krav, der er knyttet til det. Se direktivforslagets betragtning 18 og artikel 5(5).

Med venlig hilsen
Ulla Lyk-Jensen